

CB-virus

Tom Boonen knalt over de kasseien tijdens zijn laatste Parijs-Roubaix in april 2017. Nu, op zijn 39ste, denkt hij serieus na over een comeback in het peloton. © PHOTO NEWS

Waarschuwing aan de bevolking, meer in het bijzonder de sportfans/sportjournalisten, en speciale aandacht voor topsporters op rust: er is een nieuw, zeer krachtig en uiterst besmettelijk virus op ronde. Het wordt niet alleen overgedragen door druppels die vrijkomen bij niezen, zoenen, handjes schudden en/of onoordeelkundig snuiten van de neus. Ook te veel naar het tv-nieuws kijken of te veel gazetten lezen is gevaarlijk voor de verspreiding.

Hysterie loert om de hoek, maar het goeie nieuws is: je gaat er niet van dood. Sporters op rust die zijn aangetast door het CB-virus beginnen onder hoge koorts te geloven in het waanidee van een comeback op late leeftijd en riskeren hun imago en carrière te compromitteren. Sportjournalisten die besmet raken, krijgen last van een onweerstaanbare drang om over die comeback te berichten. Zij steken op hun beurt de sportfans aan, die in extase geraken.

Patiënt zero was Kim Clijsters. Haar incubatie dateert al van vorige zomer. Ze is niet doodgegaan, maar ze is ook niet bepaald springlevend, toch niet als tennisspeelster. Van de week moest ze in Monterrey tegen iemand die door blessures een hele tijd niet had gespeeld en die haar laatste wedstrijd had gewonnen in september van vorig jaar. Kansloos verloren. De journalisten die erbij waren, hielden zich een beetje in. Proxy bias heet dat. Hoe dichter bij je onderwerp, hoe groter het mededogen. Journalisten meesturen met een tennisspeelster zonder ranking en na twee kleine toernooien nog steeds zonder was misschien niet de meest correcte sportjournalistieke inschatting.

Iedereen heeft recht op een comeback. Muhammad Ali zijn eerste was meteen raak. Zijn tweede was al minder geslaagd. Zelf kreeg ik ooit kippenvel van die van Johan Crujff, die op 34-jarige leeftijd een wereldgoal scoorde in Ajax tegen Haarlem, een boogbal over het hoofd van Edward Metgod. Op 19 maart 1995 was ik erbij in de Market Square Arena in Indianapolis, toen de 31-jarige Michael Jordan na anderhalf jaar honkballen zijn comeback vierde in de NBA. "Hoewel het nog even te gaan is tot Pasen, is dit de grootste verrijzenis sinds Jezus Christus", schreef ik toen, en daar was geen woord van gelogen. Later heb ik ook de derde comeback van Jordan in Washington

aanschouwd. Af en toe deed het pijn aan de ogen.

Daarom geloof ik niet in Kim III. En ook niet in Tom II. Voor wie deze week onder een steen zat, bij Studio Brussel zei Tom Boonen onomwonden dat als hij terug wil komen, hij niet te lang moet wachten want hij wordt dit jaar 40. Getrouwen van weleer hebben het gerucht bevestigd: hij wil weer koersen. Die getrouwen hebben hem dat afgeraden.

Er is een wet in de sport: hoe groter het belang van de fysiologie, des te kleiner de kans op een succesvolle comeback. Omgekeerd: des te meer een sport berust op techniek, tactiek en skills, hoe groter de kans op succes bij een terugkeer. Tennis is een skillsport. Was Clijsters een wielrenster, ze zou op de eerste brug worden gelost en daar hoeft geen verdere uitleg bij. Ze tennist evenwel en ze raakt, naar men zegt, de bal nog af en toe raakt vroeger. Dat volstaat om spelletjes te winnen.

Wielrennen heeft niks van doen met spelletjes en skills. Wielrennen is een fysiologische afrekening. Als Boonen weer wil koersen, kan dat ten vroegste volgend voorjaar. Een renner van 40 hoeft niet versleten te zijn, maar een burger van 40 die op 36,5 stopte nadat hij het laatste jaar meer viel dan won en die vervolgens niet bleef trainen zoals een wielrenner, dat is een ander verhaal.

De voormalige entourage van Tom Boonen is er alvast niet gerust op. Boonen heeft al meermaals laten verstaan dat het hem zwaar valt, dat gemis aan aandacht, dat niet langer het centrum van de wereld zijn, dat al te rustige leventje met het gezinnetje in

de week en die racekarretjes in het weekend. Als deze comeback doorgaat, lijkt hij net als die andere sterk op aandachtszoekerij, wat vreemd is voor iemand die zich in de laatste jaren van zijn wielerebestaan behoorlijk af-schermd. Ongetwijfeld volgt nu al een productiehuis zijn Spaceride, zoals de Spacewalk van Clijsters.

Een comeback in het wielrennen is om nog een reden anders dan in het tennis. Wielrennen is de gevaarlijkste sport en is Boonen dan vergeten dat hij op het laatste meer viel dan won, met een schedelbasisfractuur in de herfst van 2015 erbovenop? Stel je voor dat dit niet goed afloopt. Dat wens je geen mens toe. Al is het wel goed voor de aandacht. Voor je het weet staat er weer een ander productiehuis klaar voor een beklijvende serie, docu en bijpassend boek.

Is Boonen dan vergeten dat hij op het laatst meer viel dan won, met een schedelbasisfractuur in de herfst van 2015 erbovenop?